

SZEGEDI HIRADÓ.

39-ik szám.

Vasárnap, tavaszutó 13-án 1860.

Második évfolyam.

Megjelenik:

Hetenkint kétszer, csütörtökön és vasárnap reggel.

Szerkesztői iroda:

Szentháromságutca, Geislerféle ház, 872. szám, lová a kéziratok bérmentve utasítandók.

Kiadóhivatal:

Burger Zsigmond könyvkereskedése.

Előfizetési feltételek.

Szegeden hazhozordással: Egész évre 6 ft., — félre 3 ft., — évnegyedre 1 ft 60 kr. osztr. ért.

Videkre postán: Egész évre 8 ft., — félre 4 ft., — évnegyedre 2 ft. osztr. ért.

Egyes szám ára 8 ujr.

Hirdetések:

Az újságban petitor egyetemesi hirdetés 7 ujr kétszerinél 6 ujr, többszörinél 6 ujr. Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 36 ujr. A nyitlérben a háromhasbós petitor igtatási díja 20 ujr.

Az előfizetési pénzek és hirdetések Burger Zsigmond könyvkereskedéséhez emezendők.

Évharmados előfizetőinkhez!

A Szegedi Híradó valamint eddig törekedett, hogy földadatának kitelhetőleg megfeleljen, ugy ezentúl is mindent elkövetend, hogy e város és vidék gazdaságának, iparának és kereskedelmének hű közlönye lévén, minden honfi és honleány kíváncsiainak tehesse szerént megfeleljen.

Hogy ezt tehesse, részvétre van szüksege; mert endkül meghiusulnak a legszentebb, legönzestelenebb törekvések és és nem akarjuk hinni, hogy az alföld műveltebb lakói akár törekvéseinket méltányolni ne kívánnak, akár közönyük által közlönyünk megbukásához járulni akarnának.

Fölkérjük évharmados előfizetőinket, hogy ne csak előfizetéseiket a lap homlokán olvasható föltételek mellett megújítani, hanem egyenkint és összesen új előfizetőket is szerezni sziveskedjenek.

Csak tömeges pártolás hozhatja oly helyzetbe a lapot, melyben földadatahoz híven, minden méltányos kíváncsiainak megfelelhessen.

Szeged, tavaszutó elején 1860.

A Szegedi Híradó szerkesztősege.

Alföldi viszonyok.

A Tisza áradása.

Azon lehangoló hírek, melyek a Tisza felső vidékéről naponta érkeznek, a károk nagysága, melyeket a tömörked bevetett föld viz alá kerülése előidézett, már betek ök rémülésben tartják e vidék lakosait; de eddig a jelenlegi vízveszélyt csak bíról ismertük, most e csapás bennünket már nem csak fenyeget, de utó is ért.

Néhány nappal ezelőt azon tudósítás terjedt el, hogy Csongrád egy része, szintugy Algyő egy része viz alá került; a mult hét valamely napján szélvihar dühöngött, a várost védő szomolyai töltést rongálá leginkább, de néhány száz ember, kik hirtelen gözhajón a helyszínére szállítottak, egyéb segédeszközök igénybevételével e töltést föntartották.

Azonban a viz még folyvást áradt és mult vasárnap e hó 7-kén délután félháromkor a vasut közelében lévő balligatói töltést beszakadt, miáltal a Fötti Jánosnak töltéskészíttetési kötelezettséggel 15 évre köztében lévő 400 hold beretett földje az ártól ellepetett. Nagy csapás e az albelőkre, de még nagyobb az ideiglenes birtokosra, kinek bérlete alig terjed még 1—2 évre és nehezen győvelmezend annyit, hogy a viz apadásakor ismét a töltést, melyre köteleze van, helyre állítsa.

Algyőnél a nagyfával szemközti a tisztatöltést majd 60 ölnyi hosszúságban szakasztá el a viz, előbb a közepen basítá el, mely hasadékbá zsákak és föld tömettek állitóltag egy mérnök intézkedésére, miáltal a vízoldalon lévő rész még jobban lenyomottat, csakahamar a vízbe is fordult, az ezáltal keskenynyre vált töltéssel a viz aztán könnyen bánt, egyideig ingató, míg végre egészen eltört s imitt-amott megtört. A munkások némelyike azt javasla, hogy a hasadékok közt karózni kell s beföl

a rétnék szolgáló oldalon zsákokkal, rőzsével és földdel a töltést szélesíteni, de ily véleményekre a mindentudó szakmérnökök nem hallgatnak. Még szerdán is hallottunk oly megjegyzést, hogy e nyitást néhány hajóval, zsákkal és rőzsével, ugy földdel is lehetne töltöni, miáltal még tömörked földet különösen a tápei rétföldeket meg lehetne menteni, lyekre a viz csak még néhány nap mulva jöhet, midőn előbb a vásárhelyi rét, Makó és Földeák tájéka telik meg; mások állítása szerént ez a viz sebje miatt lehetlen. A föld, mely most elborított, majd 100 ezer hold, tekintve, hogy majd mind be volt vetve, a kár, ha holdját 15 forintra számítunk, milliókra megyen.

Midőn a töltés beszakadt, a viz sebje ott egy dereglyét, melyen egy vasmascsa és 3 ember volt, fölfordított; a vasmascsa egyik vége azonban a dereglyét is megfogá s így az emberek a dereglyére állhattak és tarthatták magukat, míg néhány óra mulva sikerült őket kötelek segítségével veszélyes helyzetökből kimenteni.

A balligatói töltés beszakadásakor egy ember veszté életét. A csész t. l. csónakban lévén, maga akará a töltést föntartani, de a viz ráfordítá a földet és még most is fölfordult csónaka alatt aluszsa örök álmát.

Vannak töltések, melyek igen erősek, azokat azonban nem a tiszaszabályozás építetté, hanem a város. Ezen gyalogosok és kocsik közlekedtek folyvást, miáltal jól megütelepedtek és olyanok, mint a vas. Ellenben a tiszaszabályozási töltéseken a közlekedés tiltva van; sőt ha valamely barom valamelyikre ráment, megbüntették gazdáját. E töltések porhanyósak és bá ember lép rá, térdig belesüllyed. Ily töltés álljon aztán ellen a vízárnak?

A meggyőzőnősség és városi hatóságunk a védelem tekintetében fíradhatlanok; de egyesek is dícséretes buzgalmat fejtenek ki.

Az utóbbi heteken maig a város mintegy 15 ezer forintot költött a töltések föntartására és 36 ezer karót használt föl.

Legtöbb gond fordultatik a várost védő süvényházi töltésre, melyet a nagy szél igen megrogált; eddig a megrogált helyekre 400 földdel töltött zsákok alkalmaztak.

Vasárnap este a vasuti pályaudvarból ily célra 600, másnap éjjel ismét 1000 zsák adatott ki kérelmre; magánosoktól a város ökösei kerleteiből pedig 800-nál több zsák került össze.

A munkásokat már kétízben a gözhajó vitte ki, a város pedig élelmet, lámpákat s egyebet küldött számukra, hogy éjjel is dolgozhassanak.

A város intézkedett, hogy a balligatói földekre ment viz az alsóvárosba ne tudjon s eltöltet a vasuti kisebb köhidak íveit, szintugy töltést emeltet az alsóvárosi Makkosdörömlő s erősített e emelteti a Rőzsikre vezető országút töltését is. Megkaróztatá az egész felsővárosi tiszapartot; Uj-Szegeden pedig az ugynevezett karikatöltést, melyet a viz már öszkor el akart mosni, emelteti magasbba és erősített karókkal. Az uj-szegedi tiszapartot a hajóhidtól le egész a vedresházi erdőig a hejósok által adott deszkával, náddal és rőzsével szíllardították és karóztatá, mely tiszapart a králíczai és tiszaparti földeket védli. A munka a belőlk fölligyelete alatt végeztek, mire őket a város fölligyelete. A többi munkálatok városi hivatalnokok

és községutáncási tagok áldozatkész fölligyelete alatt történnék.

Uj-Szegeden, hol a még mindig áradó Maros fenyeget, a török-kanizsai kerületi hatóság erősített a kamurai töltést.

Most a város a még 1855-ik évben tervezett 2000 öl hosszú várost védő baktói töltést veszi munkába.

A tiszaszabályozás pedig a süvényházi töltés javítását és erősítését köbölserénti munka útján szintén munkába vette.

E hónapban a tiszavízjárás a következő sorozat szerént áradt és az emittet köböl miatt apad.

Tavasziút	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.
	20'	20'	20'	20'	21'	21'	21'	20'	20'	20'	20'	20'
	0"	0"	10"	11"	0"	1"	2"	11"	5"	5"	5"	0"

Kereskedelmi és iparmozgalmak.

Újabb fejlemények.

— Egy amerikai gazda azt vitatja, hogy a szénát szalmát lovak számára föltöte rövidre fölszegekani nem jó, mert a nagyon apró szecekát a lo csak falja, andkül, hogy meg is rágna, — az ő nézete szerént 1 1/4—1 1/2 hüvelyk hosszúságú szeceká legalkalmasabb a lóknak; — azt sem szereti amerikai ügyfelek, hogy a szecekából néha hetekre való tartaleköt is készítsünk, — az állásban, ugymond, a fölapróztott takarmányból sok jó rész ellilan.

— Az alibunári híres mocsár a Bácságban végre le fog csapattolni. Az érdekel birtokosok tavaszho 18—24-én Versecen öszeggyűltek, együttel alakultak s az alapszabályokat, valamint a lecsapolás tervét is megerősítés végett fölterjeszték s a munkát meg e nyáron megkezdik. Az alibunári moesár ki-szárítása más régi kérdés, de csak napjainkban értett meg annyira, hogy megalósuljon. E kiszárítás által a Bácság nagy részének éghajlata egészségesebbé válik.

— A Végyszabályozó-társulat egy tavaszho 11-én Tót-Megyeren gróf Károlyi Lajosnál tartott gyűlékezeten megalakult. A gyűlékezeten 3 megyefőnök és számos fölligbirtokos volt jelen.

Gyászünnepek Széchenyiért.

Makó, tavaszutó 9-én.

A városunkba kebelezett igen testvéries barátságban élő hittelekezetek mind megtartották hazánk, nemzetünk nagy halottjairt a gyászünnepek. A r. kath., ref. s luth. egyházakban nyikép ment végbe, eről már értesültek e lapok tisztelt olvasói: most irom le röviden, hogy ünnepeket ez az e. g. k. k. likusok s velők az egész város tegnap d. e. 9 órákor.

Dacára annak, hogy városunkat vízveszély fenyegeti, sőt a megtartandó elözt gyászünnepeket elözt a látat is utócsónak hirdettetett, hogy a Tisza által elszakasztott töltésszen a viz városunk fele közle, tehát mindenki a rögtönzendő új védőttel késztetésre siessen; dacára ennek az emittet időnél jóval előbb az egyház megtölt, és sokan be sent ferték, az ünnepeket által azonban is folyton szaporodott a nép az egyház körül. A föltört s szőszék fekete posztóval vonattak be; a sziveken homlok "legnagyobb magyar" halála fölötti fájdalom az arcok: tükrözö-

dött; az urhölgyek s urak gyászba öltöztek, kik közt értelmiségünköl csak azokat nem láttuk, kik be nem tértek a nem nagy imaházba. Szószerre lépett tisztelőnk Kabay Sándor helybeli e. g. kath. lelkes ur, kinek jól választott alapigéjén: „Nem tudjátok-e, hogy egy fejedelem, a legnagyobb, esett el ma Izraelben” (2. kir. könyv. III. r. 38. v.) mélyen elérzékenyültünk. Több helyről idézhetek a remek gyászbeszédéből, de a hely szíke nem engedi. Ezt követé a boldogulát a Mindenható színe elő bocsátott ima, ezután a szertartásos ének; végre jeles alkalmi gyászversenökkellett a kar által, melyből szívtünk hatott a következő verszark:

„Adnál, de kérvék, ébredd akkor,
Ha tán érsz szívtünkben nem honol
Hazánk iránt a tiszta szeretet,
S tanús dicső lelke,

Miként szeressük hazánk a nemzetünket!

Klón az egyház előtt az ünnepély bevezésél a főmeg a „Szózat”-ot dallal levett főveggel. Ezután csöndesen szétoszlott.

A lelkes ur s kántora nekik járó díjt a Széchenyi-szoborra ajánlák föl.

Bánási gyászhangok.

A gyászhang, mely szerte áztotta az országot a hofiak kebelében a legnagyobb fájdalom teljes bánatot keltendő, előt hozának is, fölkerest puszai magánosságunkban és anily hirtelen jött, oly váratlanul, majdnem hihetetlenül, kérdésként egymástól: vajon igaz-e? Fájdalom igaz, meggyőzőek a számos könyek, amelyeket egy nagy hazafi elvesztésén egy ország hullott. Naponként olvassuk a hön szeretett nagy magyarért tartott és tartandó gyászszüneteket, amelyet egy város és község sem fog elmulasztani, melynek lakosi megértették a nagy hazafi tevékenységének tudtús életét, amelyre azt szentelté. A nagy vesztésének, mely közt mindnyájunkat ért, méltó kifejezés adandó: vidékinak nagyobb helyei közt e h. 7-én reggeli 9 órakor tartottuk meg a gyászszünetet az oroszálmsi főiskolatervezőházban. Már korán reggel gyászolbó hirdeté kisd templomunk tornyáról, hogy ma nagy nap lesz, melyre bánattal fog vissza emlékezni mindenki. Eljötték az ismerősök, a puszták lakói bánattal szívőkben és könyekkel szemükben, hogy azt velünk egyestve, együtt inaközhasznunk hazánk nagy halottjairt. Nem maradt el senki, hisz tudja azt közlünk mindenki, hogy az, kinek e végteszünet megadunk, csak kis része lesz halálvilánságunknak azon farsádgóként, melyet a földipar előmozdítására mint saját magunknak tett. Az ünnepély díszet emelte az, hogy ngos Kremminger Antal, szegedi prépost ur nem kimélvén semmi farsádságot, evégett hozának kijött, hogy az isteni tiszteletet személyesen végezze, amiért is fogadja h. hazafini közönségünket azon ify nevében, melyért azt oly készséggel megtette. A kisd templom az ünnepélyhez méltólag volt díszítve. A gyászavatalt, a rajta lévő Széchenyiemereket és babérszort gyertyák lángjain kívül hat fiatal gazdatiszt által tartott fáklák fénye árasztá körül. A ravatol előtt egy kisd leányka koszorút tartott tányéron. Az isteni tisztelet és a gyászavatalt beszentölése után megzendült a hívők ajkain hazánk magasztos éneke a „Szózat”, melynek énekelt szavai szívőkbe vésvé vitte el középünk tizhelyehez.

A nagy sokaság, mely az ünnepélyre vallás-külbőlös nélkül összegyűlt, meglepő volt oly helyen, hol az most elsőben történt: de hisz mikor oly lélecsat füz egybe, melynek minden szemét egy gondolat tartja össze bennünk. Egyszerű és mégis nagy volt ez ünnepély a kisd helyhez, ahol az tartott; nem voltak nagylátsu egyének jelen, magunk voltunk mint árvek, kiknek ő gondos apja volt és akit most oly szomorún siratunk; nagy volt ő, mert a fényes termeken keresztül elhalat a nép legutolsó rétegébe is pótolhatan vesztésége, hisz ő mindanyinak jól kívánt és tett; nagy az ő érdeme, melyet a népbolodgati eszméjének kivitele által szerzett magának s ez azon babérszort, melyet semminemű erőszakkal megsebezni nem lehet.

Végül még rendezőt kellene neveznem, de ezt nem lehet, mert aki ezügyben fáradozott, megdicsérte magamagát azáltal, mikép megmutatta, hogy minden jó hazafinak kötelességet teljesíteni mindenkor az első és legszebb dolog.

Vas Borona.

Szegedi tárogató.

A Széchenyi-gyászünnepélyek nemzetiség és valláskülönbség nélkül általános megtartása oly nyilatkozatra készt az Auszurgazdai Allgemeineint, melyet noha régen megéremdelünk, megvalva az igazat, nem vártunk tőle. A nevezett lap a pesti gyásznapról beszélve, következő épíletes szavak elmondására érzi ösztönözve magát: „Bármint ítéljük is meg ezen ünnepélyt, bizonyos marad: hogy az korszakot képez az újabb napok történetében, mely a magyarországi mozgalom legszorgalmas ellenében is tisztelettel fog ébreszteni oly népfaj iránt, mely egyik legnagyobb fiának emlékét így egységesen és lélekemelőleg tili

meg. A nem magyar osztrákok megtanulhatják, hogyan kell egy népnek önmagát és nagyait tisztelni s miként lehet a legnagyobb akadályok dacára is érvényre emelni egy nemzet ohajait. Sehol sem bizonyult be világosabban azon igazság, hogy aki önmagát el nem hagyja, azt a föld hatámsai sem hagyják el! Vajon bárki más iránt, ki életének önmaga vetett véget, tanúsított volna-e a pádság oly magas kitüntetését? Mint a kanoni törvényekkel ellenkező, nem mellőzték volna-e minden föltűnt ünnepélyességet? De Széchenyi mondják: — életét hazájának áldozta föl, ő önkénytes áldozat népe szabadságért s a nemzeti papsg azt tartja földadatának: hogy előbb legyen magyar s azután katolikus.”

A „Religio” című lap közönyét illetőleg egyezben már megkérdéztük tőle, vajon ő akare legkatholikusabb lenni Magyarországon? Most azon lapírtásunk szavai iruk ide, mely legelőször említtette meg botrányos eljárását. „A „Religio” nagyérdemű szerkesztője — írja a „Bajai Közlöny” — zokon vévő abbeli megrovásunkat, hogy magyar hazánk második sz. Istvánjának sájnát kért sor necrológ szentölni lapjában. Hosszas öntemésze csak igazolja gyauunkat s azt, hogy a megrovást megérdemelt, öngyilkosnak bélyegzővén azon férfit, kiben a honfériy ügyéttetté lett, kinek elméje és szíve imádott hazája idejének megalapítójának kimerülve az emberi hatás potovábbjának fokánál összenézett, mint összenéz az anyakébe a szeretet magzat halotti ágyául; gyáva öngyilkosok sorába helyezvén a honfőbárság dicső apostolat, kiért egy nemzet ösztöne könye csorgó, kinek emléket a magyar egyház fő és alrendű papjai a legszentebb vallásos eszelekvényvel illetni szent tartozásnak ismerik, bölcsen belátva, hogy az, kinek északlájra, nem nemzetének százada kiható óriás vezényfűt vetett, elhomályosult s föl-föllobbanó kivaló mécsnek intervallumához hasonlóvá lett, imputatál alá vonható eszelekvényre többé nem képes! Mi tiszteljük a nagyérdemű szerkesztő ur hosszú irodalmi pályáját; de ösztönten megalljuk, ezuttal jobb szerített volna szájból a „mea culpa” bűnbánó szavait hallani. S valóban nagy ember, nagy keresztény és nagy tudóshoz illőb tény lett volna a dogmák jégkezelvél visszanyomott könyvit utólagosan kiejteni, mint ösztöne magyar szívünk fájdalomát „bírlapi demonstratiók” idéltén gúnyával sérteni s oly reminiscenciákban keresni igazolat, mely tévedésért keserűn lakotunk s drágán fizetk a kiábrándulást. Szemére lobbantni az apai koporsónál zokogó fiúnak azt, hogy apjának megsejtő volt, nem győződ, nem idomos eszelekvény különösen attól nem, ki a legnagyobb mestert egy professo tanulmányozza, azon mestert, ki előtt egy megtérő bűnös drágább kilencvenkilenc igaznál!”

A „Pesti Napló” származégyei rendes fejelezője írja, hogy hallomás szerint a színevárljai plebsón, Lukács ur, mivel Széchenyit gyászmisét tartott, káplánságba helyezte-tett vissza. E hír, ha valósn, nem annyira szomorító, mint kelbáztól mindenkire nézve, ki a valódi honfőrdmet becsülni és méltányolni tudja és akarja.

Nem csak idebent a városban, hanem a tanyákon is megemlékeznek a legnagyobb magyarról a hazafiak. E h. 10-én két tanyai tanodába hivta össze a kis harang nem csak a gyermekeket, hanem az öregebb tanyai lakosokat is. Az illető tanítók, miután buzgó imával megnyitották az össegyűvett, mindnyegyk élénk szavakkal magyarázá meg hallgatónak, ki volt és mit tett Széchenyi e honnak s e honért. A magyarok Isteneinek legálódó áldása legyen e tanítók, kik apostolat azon nagy mesterek, ki önértékre, bölbi-lagosa tanítá a magyart. Ugyhiszük egy sem lesz tanyai tanítók között, ki e szép példát követni vonakodnék.

A helybeli izraelita község f. h. 20-án délelőtti 11 órakor fog Széchenyi Istvánért gyászünnepélyt rendezni az izraelita imaházban.

A fiatal Erdélyi Ignácához valóban a legszebb reuényeket lehet költünk s elvárunk tőle, hogy nem csak Szegednek, hanem a hazának is jeles zenészevé fog válni. Reményi, ki a begdó kezelésének bírálsában mindenesetre nagyon is illetkes bír, lehető legkedvezőbb ítéletet mondott róla s komolyan állítja, hogy Magyarország népzeneiséi közt oly tiszta fogást és jó kezelet még egyénnel sem talál. E dicséret buzdítsa a még csak gyermekzenészt a legnagyobb kitártásra, a legszakadatlanabb szorgalomra; mert csak sokévi fáradohatlan törekvés után adják a babért.

A pesti megüyletelné m. h. 26-án történt képvisorlás alkalmával a lapok kiadja igen szép kélt olajfestményt nyert: egyik Esztergom környéke a tokodi dombokról nézve, Brodsky Sándorlót; a másik Gyümölcs Barabás Henriettől; mindkettő már megérkezett és könyvkereskedésében látható. A pesti megüylet, mely oly szép nyeregményeket nyújt, ezért és a hazai festészet érdekében valóban megérdemli a pártfogást, melyben országsszerte részesül.

A Reményinek utóó hangversenye alkalmával dobtott koszorúk közt volt egy, mely az elismerő kegyelet szép tautságát mutatja. A rákó-

1687 hazaszin szalaga e szavak valának nyomva: Dugonics rekoniái hálaemlékü!

A mult napokban alsóvárosban egy ház gyult ki; de oly régtől elottolták, hogy mire a harangozó a toronyba ért, félreverték a harangokat, a ház leégett ugyan, de a tűz elaladt. Az ottók voltak-e rendkívül gyorsak a segélyre, vagy a harangozó sietett nagyon lassan a toronyba, nem tudjuk bizonyosan megmondani.

Az új iparrend életbe lépése óta több iparos és kereskedő adta bejelentését a városi hatóságnak. Az új iparrendéylek — mint halljuk — nem csekély számúak. Csak azt kívánjuk, hogy valamint az illető iparosoknak és kereskedőknek, úgy a közönségnek is hasznára legyenek.

Reményi Edét kérdeztük, minő emléke adjunk neki Szegedről, hogy tisztapári városunka a távol Angolországban el ne feledje. Mivész ha zánkia igen elmesén felett: „Nagybó örömet nem tebeket sem a szegedieknek, sem az utazóknak, mint ha azon úttól visszem el magamam, mely az indóházból a városba vezet!” Bizony jobbat egyhamar senki sem tehetne velünk.

A gondviselés vagy a szerencse kedvez azoknak, kik biznak benne, vagy igaz az, mit a magyar trédásom mond, hogy rosz pénz nem veszel. A napokban egy kézművességindult meg Vársárlhelyről Szegedre. Újra épen akkor vitte a töltéseket, midőn ezeket víz és szél egyirtó szoromtolta. Az eső szakadt, a szelvéssz üvöltött; a jó fő kénytelen volt föltátni útját. Egyszerre csak azon veszi észre magát, hogy a már átázott töltsé ingadozik lábra alatt. Még néhány lépést tesz s alig néhány öhnyire tölté elszakad a töltés, mindent elnyelő vízvörnyűt képeze az átrontott nyílás. A szakadás minden másodpercben nött s a föld mindinkább ingott az utas lábra alatt. A szerencsétlen körülözé s a védett oldalon közel egy fúzfát megpillantván, hirtelen odaszalad s fölmász rá. Még fűt sem volt egészen, midőn a töltés azoa része is, melyen állt, beszakadt. A hóval vegyes hideg eső egyre verte; de ezenkívül azáltal is kétségbejött lett helyzete, hogy nem remélheté, miszerint napok által valaki azon elhagyott víztoritóra tájra vetődék, melyen a vízzel jó barátságban még fúzfáa állott. — A szegény fia szemben látta magát az elvesztés legkegyetlenebb nemével, az éhhalállal. Már végrenelelet csinálá elméjében s azon gondolkodott, mi lenne könyöbök, hirtelen a vízbe ugrott s elveszni vagy hosszak kínok és gyötrelmek után az éhség maró fájdmalt közt kimihni. Utgy félhapot töltött e töprekedésével, midőn messziről deréglejt lát, mely egyenesen a fúzfának tartott. Az ify földült kétségbeeséssel, látta a bízós segély közöledését s hirt megmentésben. Örtos eskahamar győtrelemmé vált; mert látta, miszerint a derégleye evező mindenáron oda törekvészek, hogy a hajót a fúzfától elválasszák. A víz örvénye ugyanis egyenesen a fa felé ragadta a deréglejt, még pedig oly sebséggel, hogy a hajósok a derégleyhez kötött csónakokba ugáltak; legalább életüket megmentendők; mert azt mindnyegyk szentil hitte, hogy a derégley, mielylet a fához ér, száz része szakad. A fán ülő ember újra megzsomorodott, midőn a hajósokat csónakaikba ugálni látta: újra kétségbeesett, midőn a már tíres derégley minden pillanatra közöledett veszte felé. Hasztalan kiáltott a hajósoknak, jönnének megmentésére: a vihar nem engedte, hogy hozzájuk jusson jalkálása. Újra meg kelle nyugodnia sorsában, sőt öregeedett félceme; mert attól tarthatott, hogy a derégleye koméy lökése az átázott földben ingó fúzfát is magával fogja ragadni. A sors másképen akarta. A derégleye egyenesen a fúzfának tartott, de nem zúzott össze, hanem egy percére föltátoztatta, sietlenül szökött tovább a vízen. A fán ülő ify azonban megragadta az alkalmat, amint látta, hogy a hajó csöndes fordulatot tesz a fa körül, leengrott rá és menten volt. A hajósok, midőn látták, hogy hajójoknak semmi baja, azonnal hozzáveztek csónakukkal s Szeged felé tartván a kormányt, újra evezőkéhez nyultak. Az átázott és csaknem elvesztett fiatal ember számára tízet raktak a hajón, hol megszártván ruháit, Szegedre ért, de az átélt iedjés és megfázás folytán még most sem egészen jól érzi magát.

Reményi Ede a Dugonics-szoborra állott hangversenyeen tisztajóvedelmének felett 170 ft. 63¹/₂ ft. szerkesztőségünknek átadta, miért e város nevében, melyet a nagy fiának majdn állandó szobor díszesíti fog, legelőbbre Köszönetet mondunk. Ha Reményinek remek játékain kívül még valamire szükségbe lehetne, mivel honfűrtási szereteté és becsületség nagának biztostisa, bizonyony elerné célját azon nemeselektsége által, melylyel egy városból sem távozik anélkül, hogy valamely közéleti szentölés szöveget ne hagyjon kebelében.

Tegnap virradóra egyik borbélyműhelybe törtek a tolvajok, hométt mindamellett, hogy több cegéd és tanuló aludt s műhelyben, 16 jó borotvát és tiz öltözékeműt vittek el. A műhely tulajdonosának egyik volt segédére van gyanúja, minék alaposaggett leginkább az sejteti, hogy nagyon jól tudta, hol vannak a borotvák elvéve. A kár 50 ft.

TARCA.

Reményinek.

— Bácsudvözlét! —

Elhunntál deső reményeik,
De itt maradt lelked fele:
Hevült szívednek hegedőinek
Büvös hangjával van tele.

Az eleink égi harca,
Lágy szellő édes fuvalma,
A szerelem szenvedélye,
Haldokló hatyu sáralma, —

A hőnek lelkes szózata,
Mely a harci zarándok,
És a sirva vigadó
Háromszázados bubánát!

Mind itt esengnek, benagradva
Rokon szívunk rejtekébe...
És ez legyen művészeted
Koszorúja, dicsőség!...

— Menj, miként sötét tünegző
Égy elszakadt felhődarab,
Melyet üz egy óriás vihar,
A fíradhatlan — zorszarag.

Menj Reményink! hegedőld be
Az egész világ szívét:
Hogy van egy nemzet, amelynek
Könyveiből lett zené!...

De vigyázz, el ne ragadjon
Lelked magasságról szárnya,
Meleg szíved meg ne hűsse
Dicsvágy hamis ragyogását!

Mert nagy művészt-voltóidért csak
Bízság és ver keblekben...
De hogy magyar is vagy, azért...
Azért adjon meg az Isten!

Sz. Nagy Sándor.

A két testvérvar.

Beszély

Szeredy Ferencel.

(Folytatás.)

Bent volt tehát s most kezdte csak fontolóra
enni tervét, mint ha a jó szellem kitűzött volna a
gonoszszál.

Mit — gondolta magában — vagy 160
arany vagy semmi, én az első választom — s a
nagy folyosónak tartott; itt halkan nyitá meg az
ifjú alvószobájának ajtaját.

A kádálóban hamvadó úszók két-három
halmálya derengtek a ternet egy, hogy a gyilkos,
miről most már semmi kétség, előbb biztosan szét-
tekinthe, tartott az ifjú ágya felé.

Endre aludt; már a törzse fölött megvil-
lant, egy dőfés és vége; de e pillanatban az ifjú
nyugalom álma fölriadt, nem volt idő a gondol-
kodásra. Fülögrott, megkapta a tört ellene kezét,
egy ki már csak a menekülésről gondolkodott.
Egyideig taszkodtak, míg meg a gyilkos hirtelen
kíránta magát Endre karjai közül és villámgyor-
sran röpült ki a tárt ajtón egy, hogy midőn a vész-
harang megkondulása s a zsoldosereg összeszaladt,
már az üldözőköl szőre se lehetett.

Ezen baleset után senki sem tudott nyugodni,
ámhár a zajra fölébredt Kóváry eszméit paran-
csolt. Endrénél szintén fölelevenedtek esti gon-
dolatai és úgy emlegett: azokba, hogy csak reggel
vévé észre a padlózatán heverő tört.

— Gyönyörű munka, nemde atyám? — ma-
tatá Endre a tört atyjának.

— Remekmű, — viszonozta az öreg — de
nézd csak fiám e két göth betűt, én e tört ismer-
nem — tévé hozzá némi színet után.

Endre szintén kezdé a betűket vizsgálni s
egy találat, hogy e kezdő betűk előtte is ismer-
tesek.

— Kie lehetett ez? — kérdé önmagában,
egyszer csak aera lángba borult, ökleit összeszo-
rítá — az átkozott idegen! — süttögő halkan —
tehat még erre is képes lehet volna.

Csak most kezdé összevetni Sebesváry ba-
rátságát az idegen lovaggal és annak tettét az utolsó
látogatásnál.

V.

Nyarutó vége felé járt az idő; mindinkább
közeledett a Mariani és Amál közti leendő es-
ketés ideje s ez utóbbi kétségbeesetten várta a hol-
dog szabadulás perécit.

A főnemlített hónap egyik gyönyörű éjjelén
ezüst sugarait terjeszté ki az éji királynő, a többi
csillagzatoktól, mint udvarlótól körülve. Ott áll
a hegyomron a büszke Sebesvár fészke, óriás
bástyái mint megannyi ijesztő rémek nyulnak ég
felé; mindenütt eszind; mindenütt nyugalom, mint
ha valamely szörnyeteg fojtogatta volna meg az
előket, csak egyedül az álmatlan baglyok luho-
gatnak sír hangokon.

Azon uton, mely Sebesvárra vezet, mint-
egy negyedóránnyira két, szürke köpenybe burkolt
lovag közeledik gyönyörű méneken az említett vá-
raes felé.

Az egyik alig 22 éves ifjú, szép szabású
arccal, kis barna bajusza s göndör fekete fürtjei
annál jobban látszanak elkíní őt, minél inkább
megvilágítja a hold fényes sugara halvány arcát.
A másikkal, ki még egy csinos paripát vezetett a
kantárszárnál fogva, deres haja és vig kedélye
azon boldog időre emlékeztetnek, midőn még a 60
éves sem görbedett el az idő terep alatt.

Úgyan ki lehetnek és miért illi későn? hall-
gassuk csak ki halk beszédjüket:

— Uram! — kezdé a beszédet az öreg —
ettől a kísérletől függ minden.

— Már az igaz, — válaszolt az ifjabb —
hogy a Kóváry sarjadéknak soha sem volt nagyobb
szüksége az ég segítségére, mint most.

— Csak bátorság uram! Mielőtt a határt el-
hagytuk, mindjárt könnyebben lélegzünk.

Az ifjú önkénytelenül kardjához kapott, de
ismét elesdőlött; miattl már a keleti bástya előtt
állottak, melynek egyik ablakában két mécses pis-
logott.

Endre — kiről már most semmi kétség,
hogy ő az ifjú lovag — lepatant nyergéből, kan-
társzárát az öregnek veté s mag az öreg a mének-
kel az árnyéka huzódott, addig ő a rejteket nyi-
lásról a követ elhengerítve, azon befelé hatolt s
pár perc múlva már Amál s Endre szíve egy-
máson dobogott.

— Csak gyorsan! — sürgette az ifjú a bájos
leánykát — mert most minden perc drága!

Tudjátok-e mi a madárnak érzete, midőn a
kalitkából kiszabadul hosszas fogsága után? Így
érezett Amál is, midőn kedvese oldala mellett se-
besen röpülve hagyta hátra a kínos rabtanyát, Se-
besvárt.

Egyideig némán baladtak az erdei uton, Se-
besvárral már jól látnak mögött hagyni; midőn
Endre félbeszakította a eszmét:

— Nézd Amálom, még a hold sem állhatja
meg, hogy a lombok közül le ne mosolyogjon bol-
dogságunkra.

Amál sohajtott s e sohajban öröm s fájd-
alom volt vegyülve.

— Igén kedves Amálom — folytató az ifjú
— most oly boldognak érzem magamat és oly

erősnék megvédecsdre, hogy nincs erő, mely töled
többé elszakaszson.

Az öreg várnagy igenlőleg bólintott fejével s
tovább röpült sebesen, mint a szél.

Ezidő alatt azonban Sebesváran is történt
valami.

Már a nap teljes fényében emelkedett föl a
hegyormokra, midőn Sebesváran a vészjósló
hír terjedt el, hogy a vár kisasszonya eltűnt.

Sebesváry haját téve ordította:
— Lóra, fegyverre legények! ki minél gyo-
sabb, annál több jutalmra számíthat!

Nemsokára készen volt a legénység s villám-
gyorsan vágattak ki Sebesvárból, mindenütt
porfölgöt verve maguk után.

Sebesváry, — ki kisebb csapatokra osztá
embeit, azokat különböző irányba küldtén — őt
bátor fegyverest maga mellé véve, az erdei utak
vévé magát.

(Folyt. köv.)

V e g y e s .

z Szegedi boszorkányok. Milyen köny-
nyen bántak apánk az ugynevezett boszorkányok-
kal s minő borzalmas tudatlanságban éltek, ma-
ta egy szegedi levél, mely ezelőtt 142 ével
1718. évi nyárho 25-én kelt s az akkori frankfúrti
bíróadalpi lapban megjelent. „Nem régen — írja a
német lap szegedi levelezője — több férfi és nő
fogtak el itten, mert boszorkányságok tiszével vá-
doltának s nem csak szigorú, kemény vizsgálat alá
vették, hanem az elégetés ítélete is kimondott
főltük. Mielőtt azonban az rajtok végrehajtott
volna, helyi szakás szerent próbára tették, t. i.
összekötött kezekkel és lábakkal, hosszú kötéllel
derekük körül a vízbe eresztették őket, de, mint a
boszorkányok szoktak, a dugaszfához hasonlóan a
vízszínen maradtak. Ezután mindjárt a másik pró-
bára vitték, t. i. megmérték őket, hogy meztöl-
dassék, egyik vagy másik mennyit nyom közölök,
mely alkalommal eszadatlanságot volt, hogy egy
nagy, vastag asszony csak másfél, férje pedig, ki
szintén nem volt valami cingár ember, csak 5 ne-
hezéket nyomott. Mások még csekélyebb súlylapp
bírtak. E hó 22-én azaz múlt pénteken a végítélet
12 személyen, t. i. 6 boszorkánymesteren és 6 bo-
szorkányon végrehajtott, kik mindnyájan a má-
gylán megégettettek. Között volt a múltévi, külön-
ben mindenki által becsült városi bírós, ki 82
éves korban lévő, a magyárt leginkább díszíste-
tette. E csoporttal egy magyar bábát is elégették,
ki 2000 gyermeket keresztelek meg az ürdög nevé-
ben. Legközelebb beküldöm az ítéletet, melyből
hallatlan gonoszteket fognak napvilágra jönni. Még
nyusz boszorkány van befogva, kiket szintén már
megusztattak és megmérték s mindkét boszorkány-
próbát kiálltak. Tegnap ismét 20-at fogtak el.” —
Eddig a levél, melyet a „Pester Lloyd” után köz-
lünk, s mely kedves apánk ítélő tehetségére nem
legkedvezőbb világot vet.

Irodalom és művészet.

z Nagybölcseket olvasmányt nem ajánlhatunk
a közönségnek azon fűzetek, melyet a „Pesti
Hírnök” szerkesztője, Török János lapja elő-
fizetőknek legközelebb szétküldt s mely 50 ujkrért
kölön is kapható. Ez: „Gróf Széchenyi Ist-
ván végrendeleleteinek főponti, jegyzetek-
kel közrebeszédet Török János, nyomtatta
Werfer Károly. A fűzet egész jövedelme a
Széchenyiszoborra adatik.” Olvassa el a fű-
zetek minden magyar; mert a benne közlött ve-
rendeli pontok egész nagyságában és fonságában
tintetők elő azon magasztos szellemet, melyért mély
gyászt visel az egész nemzet.

Felétős szerkesztő: Kempelen Győző.

ÜZLETEK HIRKÖK.

z Szeged. tavaszú 12-én. A gabonaacsarnokban
semmi lényeges változás nem történt. Az utóbbi napokban
mindössze néhány ezer mértő kukorica kelt el. Az üzletben
tehát még mindig oly pangás van, minőre nagyon régóta
emlékezünk.

Az árak, amelyek a hozzáik legközelebb vido-
kat értek, igen rossz befolyással vannak az üzletre, mert a
recepte nagyon szenvedett az ártól. Piacunkon, hol néhány
évtől óta egy kereskedőnél cikk teljeseen elhanyagoltott, ez
ismét előtérbe került. Több trüfist háttal megbízások érkez-
tek rönnyevetelre s több apró részlet már meg is vásá-
roltattak és elküldtetek. Repcére is érkeztek megbízások
de még nem teljesítettek.

Életli terményárak: Tiszta buza legjobb 4 ft 50 kr.
Közép 4 ft. Kétszeres legjobb 2 ft 90 kr. Közép 2 ft 80
kr. Rozs legjobb 2 ft 60 kr. Közép 2 ft 50 kr. Árpa leg-
jobb 1 ft 65 kr. Közép 1 ft 60 kr. Zab legjobb 1 ft 60
kr. Közép 1 ft 50 kr. Tövisbuzza 2 ft 50 kr. Pászuly 2 ft.
Paprika másszaja 12—20 ft.

Szegedi piaci árak: Borsó 2 fűt 26 kr. Lencse 26 kr.
Pászuly 12 ft. Köles másszaja 2 ft 45 kr. Burgonya 1 ft 90 kr.
Marhahús fontja 1 ft. Juhhús 13 kr. sertéshús 18 kr. Szalonna
másszaja 25 ft. Kr. Zsír itató 40 kr. Linghist másszaja 10
ft 40 kr. Zsemlyelvet 8 ft. Kenyérkészít itató 6 kr. Kókó-
realizált itató 4 ft. Árpáddar 2 itó 10 kr. Kókóskása itató 8
kr. Rizikása fontja 24 ft. Fagylat fontja 50 ft. Receptál 20
ft. Lemmagolaj 40 ft. Faggyú másszaja 20 ft. Faggyú-
gyertya fontja 35 kr. mártott — kr. Szappan fontja 24
ft. Kókóskása itó 11 ft. Tölgyleg 6 ft. Lagya 6 ft. Kókóská-
sája — ft 95 kr. Széna másszaja 1 ft 40 kr. Szalma m.
95 kr. Kender m. 22 ft.

Pest, tavaszú 12-én. A pesti gabonaacsarnok-
jegyzőkönyvi árjegyzéke: 0 bússági buza (82—84)
fontos 4 ft 50 kr. — 5 ft — kr.; tiszai 60 (83—85) 4 ft 50
— 5 ft — kr.; tiszai uj (80—85) 4 ft 20 kr. — 5 ft 20 kr.;
bússági 6 (82—83) 4 ft 40 kr. — 1 ft 60 kr.; uj (83—84)
4 ft 20 kr. — 5 ft 40 kr.; főbérnyelvi 6 (82—84) 4 ft 50
kr. — 5 ft — kr.; főbérnyelvi uj (83—84) 4 ft 60 kr.;
5 ft 20 kr.; kétszeres uj (77—79) 2 ft 60 kr. — 2 ft 80 kr.;
rozsa 6 (76—77) 2 ft 40 kr. — 2 ft 60 kr.; uj (77—78) 2 ft
50 kr. — 60 kr.; uj árpa (70—72) 2 ft 25 kr. — 2 ft 40 kr.;
uj zab (46—48) 1 ft 55 kr. — 1 ft 60 kr.; tengeri 6 2 ft
80 kr. — 3 ft — kr.; uj 2 ft 60 kr. — 2 ft 70 kr.; köles 2
ft — kr. — 2 ft 30 kr.; Bab 4 ft 20 kr. — 1 ft 40 kr.;
Recept 5 ft 25 kr. — 5 ft 50 kr. Mind bécsi mérőnkint
és osztrák becsben.

V i z á l l á s .

Tavaszú 10-én.

TISZA SZEGEDNÉL 20° 2' 6" apadt.
— TOKAJNÁL 21° 0' 6" áll 0° 0' 0"
— SZOLNOKNÁL 20° 0' 6" apadt 0° 0' 0"
KÖRÖS GYOMÁNÁL 18° 1' 0" áradt 0° 2' 0"
MAROS ARADNÁL 9° 6' 0" — 0° 2' 0"

Tavaszú 11-én.

TISZA SZEGEDNÉL 20° 0' 6" apadt.
— SZOLNOKNÁL 20° 7' 6" — 0° 1' 0"

MAROS ARADNÁL 7° 10' 0" — 1° 8' 0"
KÖRÖS GYOMÁNÁL 16° 6' 0" áradt 0° 2' 0"

Tavaszú 12-én.

TISZA SZEGEDNÉL 20° 0' 0" apadt.

Vidéki terményárak.

Alsószásztriai mérő oszt. pénzben	Tiszai buza	Ké- tszeres	Ré- szes	Bors	Árpa	Zab	Tö- vis
ft k.	ft k.	ft k.	ft k.	ft k.	ft k.	ft k.	ft k.
Arad	4 68	—	—	1 70	1 70	2 52	—
Baja	4 20	4 10	3	1 50	2 50	1 50	—
Bécskerék (Nagy)	4 40	4 20	2 70	1 80	1 50	2 80	—
Cynla	4 40	3 88	—	1 78	1 68	1 80	—
Győr	5 20	3	—	2 00	2 30	1 70	—
Mosony	4 20	3 60	—	2	2	1 80	—
Székes	4 25	—	—	2 99	2 36	1 90	3 30
Perjámos	4 58	4	—	1 70	1 60	2 20	—
Szabadka	4 35	3 45	2 90	1 85	2	2 33	—
Temesvár	4 25	4	—	3 20	1 85	1 50	2 70
Ujvidék	4 90	4 83	—	1 96	1 40	2 70	—
Ujhegy	4 50	—	—	—	—	—	—
Nagy-Sze-Miklós	4 25	3 50	1 80	—	1 50	2 40	—

Közeledés.

Indulások a vasutakon.

Szegedről Pestre 1 óra 10 percor d. n., 2 óra 50 percor éjjel.
— Temesvárra 1 ó. 40 p. délután, 10 óra 15 p. este.
Temesvárról Szegedre 6 ó. 55 p. reggel, 11 ó. 25 p. éjjel.
Szabolcsra Debrecenre, Miskolcra 10 ó. 3 p. reggel.
Aradról Pestre 9 óra 51 p. reggel.
Pestől Bácsba 9 óra 12 p. reggel, 9 óra 20 p. este.
Bácsból Pestre 6 ó. 30 p. reggel, 7 ó. este.

Érkezések a vasutakon.

Szegedről Temesvárra 6 ó. 35 p. este, 1 ó. 41 p. éjjel.
Temesvárról, Szegedről Pestre 8 ó. 23 p. reggel, 8 ó. 27 p. e.

Pestől Ceglédre 8 óra 10 p. reggel, 6 óra 15 p. délután.
Ceglédről Szegedre 1 óra 10 p. délután, 9 ó. 37 p. este.
Pestől Bácsba 6 óra 1 p. reggel, 5 ó. 56 p. délután.
Bácsból Pestre 4 ó. 45 p. reggel, 3 ó. 15 p. este.
Aradról Pestre 8 óra 28 p. este.

Teherszállítási bér:

Vámegyleti mázsáknál (90 bécsi font = 100¹/₂ mázsák) Pestől Szegedre a 3 osztály szerint 41, 60, 80 kr, Pestől Debrecenre 58, 81, 113 kr, Pestől Bácsig 63, 90, 124 kr, Pestől Bodanahag 108, 212, 232 kr. Drezdai ézenről 3¹/₂, Berlinig 14¹/₂, Hamourig 55¹/₂ ezüst garas.

Általános biztosítási díj még fizetendő a foladási vonalon mázsáknál ¹/₁₀ kr, a mellékvonalakra nézve ¹/₁₀ kr, mázsapénz közönséges teherrel mázsáknál 1¹/₁₀ kr, fekből ¹/₁₀ kr mázsáért és naponként.

Gőzhajózás.

A Dunán:

Pestől Győrre: minden második napon 7 órakor reggel és pedig félutóban minden párdán szombat napon, tavasz előben minden páros szombat napon s így felülről 25. 27. 29-én, tavaszról 2. 4. 6. 8-án s így tovább.
Pestől Zimonyra: hétfőn, szerdán és szombaton 7 órakor reggel.

HIRDETÉSEK.

325. sz.

(42—1) (41—1)

Hirdetés.

Csongrád megye es. kir. Főnök sége részéről közhírré tétetik, hogy a fönállótt urbéri törvényszék hivatala 10. 23. délelőtti 10 órakor a 6. május noki hivatalnál árverés fog tartatni. Szegeden, május 12-én 1869.

Csongrád megye es. k. Főnöksége.

3523. sz.

(34—3)

Árverési hirdetmény.

A szegedi es. kir. megyei Törvényszék által Benke József ügyvéd ur mint a szegedi bérlo gazdaság meghatalmazottja kérelme folytán, 1868. évi 55. kr. követelése kielégítése tekintetéből, több szegedi gazdák által szab. kir. Szeged várostól 30 évre haszonbérbe vett földekből, Sári Pál részére alhaszonbérbe kiadott 376. sz. a. 81 hold, 572 négyszögöl 1/2 arany Sári Pál által tett épületek, árverés útján haszonbérbe leendő adására es. kir. megyei Törvényszék írodájában határrapul f. évi május 26-ka reggeli 10 óraja, a bíróság megalkapott és a Törvényszék által megalkapott föltételek mellett ezennel kitűztetik.

Miro a bérleti szándékozik ezennel meghívotnak.

Szeged, 1869. évi ápril 24-én.

Es. kir. Megyei Törvényszék.

(40—1)

Hirdetmény.

Melynéfogyva ezennel közhírré tétetik, miszerént néhai Zserevati János hagyatékai tőmögéhez tartozó fopiaci házban egy bolt a hozzá tartozó helyiségekkel együtt folyó évi június 10-én reggeli 10 órakor árverés útján bérbe fog adatni. Miro a bérleti szándékozik oly figyelemzetéssel értesítetnek, hogy az árverési föltételeket a tekintetes árvalottmánynál előre is megtekintendik. Szeged, május 10-én 1869.

Árverezési hirdetmény.

Melynéfogyva ezennel közhírré tétetik, miszerént néhai Zserevati János hagyatékai tőmögéhez tartozó és öltővárosban közel a szatymazi vasúti állomáshoz helyezett mintegy 42 hold szőlő és kaszálóföld, a tekintetes megyei Törvényszéknek f. évi 3369. szám alatt kelt határozata folytán, az ezen földeken lévő káposztárai minden épületekkel egyetemben, egyetben beavagy darabonként, f. évi május 10-én a helyszínen árvereztetni fog, miro a venni szándékozik oly kijelentéssel értesítetnek, hogy az árverési föltételeket a címzett Törvényszéknél előre is megtekintendik. Szeged, ápril 24-én 1869.

(37—2)

MASSA BERTALAN

férfiszabó.

ajánlja magát a t. c. közönségnek mindennemű nemzeti férfi-öltönyöknek és más divatszertinteknek izlésteljes elkészítésére, jutányos árakat és pontos szolgáltatást biztosítva.

Lakása: belváros, az Egri-féle házban a kigyó- és tanoda-utcaira szolgáló részben.

(38—3)

Áruhelyiség-változtatás.

Alóljegyztet tisztelettel értesíti a t. c. közönséget: hogy eddig a régi postaház udvarában volt mindennemű

építési fa-anyagok raktárát

a rókusi gyógyszerár átellenében, Pollák Sándor mellett 1008. és 1009. sz. üres telkekre tette át.

Első forrásokból a legjobb építőfa a egyéb fa-anyagokkal gazdaságos elvátva, biztosítja a t. c. közönséget, különösen pedig eldigi tisztelt vezetőit, hogy nálá ezután is nagy választással, jutányos árakkal és pontos szolgálattal találkozandnak.

Fischer Ignác,

építéltfa kereskedő.

(43—1)

Gr. Széchenyi István arcképe

melkép 2 frtért, csinai papíron 1 frt 50 kr, közönséges papíron 1 frt, negyedrethet Telepítő, nyomtatva Rhon által 60 njkr, továbbá

Széchenyi család cimere

színezve és alól nyomtatva, darabja 3 frtért kapható

Burger Zigmond

könyv- és szépnyűkereskedésben Szegeden.

(25—4)

A közelmiszerésben részesült valódi

Schneebergeri Nővény-Allop

mell- és tüdőbetegek számára,

torokgyulladás, rekedtség, hurut, hóhóges, mell-sorvadás, nyalkasodás és nehéz telekezés ellen mindig friss állapotban kapható.

Szegeden Kovács M. és Aigner Károly. Szentesen Prohászka Gyula, Szabadkán Hoffbauer J. gyógyszerész uraknál és Zombolyán Sigel-Schmidt orvos urnál.

Ugyan a fennevezettek által egyszersmint Schmidt es. kir. főorvos ur sikeresnek bizonyult TYUKSZEMTAPASZA is megismerendő. Ara egy skatulyának 23 kr. osztr. ért.

Valódi Berger Dorsch-máj-szir-olaj görvöl, bőrkitegek stb. ellen. Egy üveg ára 1 frt osztr. p.

Belankiangfélé arab marhapor. beteg lovak, ökrök, tehenek, juhok, sertések számára, egy kis csomag ára 40 kr, egy nagyobb " " 80 " " " "

Főraktár az osztrák birodalom számára Bittner J.-nél Gloggnitzban.

(44—1)

Uj fűszerkereskedés.

Alólított fűszeltelt jelent, hogy a fopiacon. Rieger Mihály ur házában lly cím alatt

"a halászhoz" FÜSZERKERESKEDÉST

nyitott.

Ajánlja friss megérkezett fűszeraruit, eszemegeborait stb. lehet legjutányosabb árakkal, pontos kiszolgáltatás mellett

Hauer Ágoston.

(45—1)

TÉGLA-ELADÁS.

A felsővárosi téglágyetónél 100000 legjobb minőségű és teljes nagyságu téglá, ugyanannyi az alsóvárosi téglágyetónél is kisebb és nagyobb mennyiségben jutányos áron eladó. Bővebb tudósítást ad

Zászlós János.

(31—3)

Biztosítási ügyekben.

Alólítottak ezennel köztudomásul adják, miszerént ez évben is

jégkár elleni biztosításokat

a biztosított összegnek a kárbecslés utáni teljes megtérítése mellett elfogadnak.

Az az évi biztosítási föltételek nem csak kedvezőbbek mint a mult éviéek, hanem kedvezőbbek is mint a többi intézetek e jelen évi föltételei, mert

1. Azon birtokrészek, melyek tavál jég által elverettek, náluk nem mint más intézeteknél a másodikban, hanem az első osztályban vétetnek.

2. Jég elleni biztosítást egész november 30-kaig tartó kötelezettséggel vállalnak.

Végre teljes kártérítést nyújtanak a legkisebb részletig.

A biztosítás más neveire, u. m.

tűz- és vízkár elleni biztosításokra

nézve tisztelettel figyelmeztetik a t. c. közönséget, hogy azoknál szinte a legkedvezőbb föltételeket képesek ajánlani. Szeged, májusban 1869.

A triesti es. kir. szab. Azienda Assicuratrice főgnyöksége Szegeden

GRÜNFELD és JEITELES.

Iroda: Rókuson, törölkő-utca 953. sz. alatt.